

Pincehelyi Párbeszéd

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

5. Évfolyam 10. szám

Megjelenik 800 példányban

2002. Október

Felelős kiadó: Farkasné Horváth Mária; Kiadvány: Gyulási János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta. Pincehelyről az Interneten : pincehely.ini.hu

Elnézést kérünk a Kisebbségi Önkormányzattól, de mivel nem adták le a jelöltjeik listáját, így az a választási számból kimaradt.

Ezt most pótoljuk:

Kisebbségi Önkormányzati jelöltek:

- Kovács Antal
- Szarkali Gyula
- Szarkali Gyula Zsolt
- Szécsi L. István
- Szilágyi Ferenc
- Szirmai Ottó
- Sztojka Attila (Cigi)

Kézműves Klub Hírei...

Szeptemberi Klub foglalkozásunk alkalmával Spacér Bea képeiből készült kiállítást tekinthették meg az érdeklődők. Aki ott volt, bizonyára egyet ért vele, hogy csodálatos munkákat láttunk. A képek sokszínűsége mutatja, hogy Bea még keresi önmagát, szeretne sokat tanulni, fejlődni.

Kívánunk neki sok sikert a jövőben.

Október 12-én este Balczerné Szentgyörgyi Anikó és Barocsainé Szimeiszter Erzsike goblenjeit tekinthetik meg. Mindkettőjük kedvelt szabadidős elfoglaltsága a goblen.

A klub foglalkozásra sok festenivaló gipszforma készült a gyerekeknek és szalvétakép keret a felnőtteknek, lehet agyagozni, és várjuk az ötleteket továbbra is.

Szívesen állítanánk ki ügyes emberek munkáit.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt 12-én szombaton 18 órától a könyvtárba.

Juhászné-Nyiratiné

Szüreti felvonulás Pincehelyen...

2002 október 5-én tartották meg a pincehelyi fiatalok a szüreti mulatságot.

Még az időjárás is kedvezett a felvonulóknak, mert egésznap sütött a nap, még a felhők is elkerülték falunkat.

Először is köszönet a szervezőknek, akik össze tudták toborozni a fiatalokat a szép és hagyományos ünnepségre.

Szépek voltak fiaink, lányaink a színes népviseletes ruhákban. Több volt a felvonuló mint tavalý, és a jó hangulat is megvolt. Beleadták szívüket, lelküket, hogy jól sikerüljön ez a nap. Aranyosak voltak a kicsi gyermek lányok és fiúcskák is akiket öröm volt nézni mikor szünet nélkül ropták a táncot.

Reméljük ezekből a gyerekekből kerülnek majd ki a jövő szüreti felvonulói, mert talán nem felejtik el milyen is volt régen a szüreti mulatság. Amerre elvonult a menet, több háznál is süteménnyel, üdítővel és persze jó fajta borral várták a felvonulókat. Mindenki - mindenkéért.

A lovasok előre vágatva, karikás ostor hangjával jelezték, hogy közeledik a szüreti menet. A zenekar is kitett magáért, volt mire rogni a táncot. De valami

mégis hiányzott a menetből. A cigányokat vivő kocsi, a nézőket ijesztgető kimaszkázott felvonulóival. A szüreti felvonulásoknak ők a nevetetők, bohóckodásukkal ők teszik még színeesebbé a társaságot.

Ennek ellenére jó volt, szép volt, igazi volt. Mire végig járták a falunkat majdnem beesteledett.

A felvonulók vacsorázása után kezdődhetett a Kultúrházban a Szüreti Bál! A felvonulókon meg sem látszott, a délutáni kocsikról való le-felszállás és a sok tánc fáradtsága. Szépek voltak gyerekek!

A pincehelyi Nyugdíjas Klub és falunk lakossága nevében minden szereplőnek köszönjük ezt a szép napot!

Gy.J-né

Szívetek őrizzen. III. rész.

1986 őszén két területen folyt a munka: egyik a tényleges fizikai munka, másik az adminisztratív, mely gyakorlatilag az építési engedély megszerzése körül zajlott.

A tényleges fizikai munkát is két részre kell bontanunk: az egyik rész az, amit Pincehelyen végeztek, vagyis az alapozás, a másik a szobrászi munka. A következőkben nézzük meg, hogyan is történtek ezek.

1986 decemberében Annus néni értesített, hogy nehézségei vannak az engedélyezés és a feliratozás körül. Az ő elképzelése ugyanis az volt, hogy a felirat Vörösmarty idézet legyen: "az nem lehet, hogy annyi szív hiába ontá vért." Ezt azonban az érvényes jogszabályok

nem tették lehetővé. Mégis megpróbáltuk. Készítettem egy közel kétoldalas kérelem-indoklást, melyet elküldtem Annus néninek. Ennek rövidített kivonatolt változata került bele a kérelembe. Annus néninek 1986 december 16-án ezt írtam: "mint ahogyan megbeszéltük, megpróbáltam a fehérre rábizonyítani, hogy fekete." Az 1986 december 31-i keltezéssel benyújtott kérelem eredménytelen maradt. Valószínű, hogy az aláírók Horváth Anna és Ocsovai László voltak /erről csak aláíratlan dokumentum maradt, odagépelt névvel./

Közben, - mint említettem - 1986 őszén elkezdődtek a művész által kijelölt helyen a temetőben az alapozási munkák, melyeknek egy részét a Vörösmarty Tsz. gépeivel végeztek, a finomítási munkákat pedig egy testvérpár, Horváth György és Horváth Márton végezték - kézzel. Más visszaemlékezés szerint az alapot Ocsovai László ásatta ki. Az alapozási munkák 1987 februárjára el is készültek.

Sóhajda András, a Vörösmarty Tsz. Elnöke elmondotta, hogy a tsz gépeivel ásták ki az alapot, ezen felül további anyaggal és pénzzel is segítséget nyújtott a szövetkezet, sőt fuvarral is és Mátyás László, a tsz. Építész-technikusa feladatul kapta, hogy ügyeljen arra, hogy minden rendben menjen. A Vörösmarty Tsz. 40.000 Ft-ot készpénzt, hatvanezer forintnyi anyagot, ezen felül gépeket és fuvart biztosított. Azt mindenki láthatta és tudta, hogy Sóhajda András szívvel-lélekkel támogatta az emlékmű megépítését.

A szobrászművész 1987 januárjában Kelt levelében azt írja Annus néninek: „szeretném, ha valaki megtekintené, hogy milyen a szobrom állapota...A fiamat használtam modellnek...üzentem, hogy Lajos /Benkó Lajos -H.Gy/ mondja meg, hogy szépen haladok.” Hogy mikor kapott a művész előleget, azt a birtokomban lévő dokumentumok alapján nem lehet pontosan kideríteni, mert sem Ocsovai László, sem Halmai György esperes úr kérésemre nem adott információt. Mások információja pedig a bizonytalan visszaemlékezés miatt nem volt elfogadható.

1987 január 28-i keltezéssel készült egy megállapodás, melyben a szobor elkészítésének határidejét 1987

áprilisára datálták, a bekerülési értéket pedig 100.000 Ft-ban állapították meg. Továbbá egyéb jogokat és kötelezettségeket jelöltek meg a pincehelyiek /megrendelő/ és a szobrászművész /teljesítő/ számára. Ebben a megállapodásban olvashatjuk a következőket: „Előlegként a megrendelő 60.000 Ft-ot kifizetett.” Az aláírók a következők voltak: Borbás Tibor szobrászművész, Halmai György az egyházközség nevében, Horváth Anna a Honismereti Klub vezetője, Ocsovai László a Honismereti Klub titkára és Sóhajda András a Tsz. Nevében.

A visszaemlékezésekből tudjuk, hogy id. Jankó Józsefnek az érdeme, hogy mégis lett emlékmű, mert erősen kiállt az építés mellett. Bakonyi József is igen sokat segített. Halmai esperes úr viszont nagyon nehezen adta oda a pénzt, mert ő több szobrásztól is kért volna árajánlatot. Ezt igazolja Bodor Tibor színművész 1987 február 10-én Annus nénihez írott levele, melyből idézek: „Tegnap voltunk Borbás Tibornál, csodálatos alkotás! De annál csúnyább az esperes úr levele, amit 4-én írt. Ilyen megalázó levelet művész az utóbbi években aligha kapott...küldjön árajánlatot és az egyházközségi tanács február 15-én ül össze, hogy megvitassa és máshonnan is kell árajánlatot kérni stb, stb...Az esperes úr úgy ír, mint aki alig tud az ügyről valamit.”

A művész pedig dolgozik. 1987 február 4-i levelében ezt írja: „Benkó Lajos itt volt a feleségével. Nagyon tetszik neki. Hozott egy sapkát, meg zsebeket, amelyeket modellül használtam...Benkó Lajostól tudom, hogy megszorodtak a nevek. Nagyobb körtábla kellene...Tiszteletendő úrnak is szeretném megmutatni a gipszmintát.”

A dolgok nagyon nehezen mentek, tele akadályokkal, nehézségekkel. Bíró József /vasúti dolgozó/ szerint Ocsovai László elkeseredésében egyszer azt mondta, hogy „én ebből kiszállok”, mert sokan nem segítettek. De legyőzve elkeseredését, tovább szervezte a munkát. Ám még mindig nem volt építési engedély...

-Folytatjuk-

Hegedűs László

Lillafüred, esőben.

Az emberek egy része szeret kirándulni, országot járni. Az első útra talán visszafogottan, félve indul. De évek múlva már alig várja, mikor mehet, mert már legbelül érzi a gondokat félre tenni így a legkönnyebb. Az érdekességeket, a csodákat, amit máshol nem lát csak ott azon az egy helyen. Az érzéseket, amit csak ott kaphat érdemes felkeresni.

Az idő már őszi fordult elmúlt a nyár a napsugaras, itt az esős időszak, jön a hideg. A kirándulókat azért még fűti, hajtja a vágy, valahova még menjünk el, nézzük meg! Idegenforgalom alig van, az iskola is elkezdődött, a látogatók száma már megfogyott. Lillafüreden is őszi, esik az eső, a szikrázó nap se süt, már nem melegít. A Hámori-tó csillogó vizén nem tükrözik a Palotaszálló tükörképe, a kisvonat kocsijai sincsenek tele zajos kirándulókkal, az út tocsog, eső áztatta. A környező hegyek fái ugyan még zöldek, de a nap sugara nem süt be a lombsátor alá, helyette a pára ködként telepszik koronái közé. Az erdő felől madarak csivitelése-csacsogása nem hallik csak a mélységes csend, amit az esőcseppek koppanása tör meg. Ez a csend, és a tiszta levegő belégzése egy más hangulatba visz, kizökkent bennünket a hétköznapi monotonitásból. Esik az eső, de minket nem tart vissza, hogy a parkolótól lesétáljunk a tufa, más néven az Anna-barlanghoz. Útközbe megállva kíváncsian belesünk a patak vizébe vagy a vízesés előtt, megbeszéljük a róla ismert történeteket. Bent a barlangban néha a túravezető hangja elmerül a mi zivajgós hangulatunk tengerébe. A hármas-kapun áthaladtunk után már csak néha jut szóhoz, mi túlteszünk rajta. Hagyja is jókedvünket látva, érzi

nekünk nagy élmény a mai nap, jó társasággal, jó hangulatban, eshet az eső. Kint a táj így is fenséges, a tó vizén az esőcseppek karikáznak, mégis szépségét csodáljuk a korlátnál. Milyen szép felvételt lehetne készíteni! Csoportokkal, családokkal tolongunk a másik István nevű barlangnál, ők is eljöttek, mint mi hogy, a tél beállta előtt gyarapítsuk az ez évi látottakat. Bent felnézünk a kutyalyukba, képződmények között sétálunk, mondogatjuk, hogy szép érdemes volt eljönni. Megyünk egyik teremből a másikba, végül az utolsóban a túravezető kérésére elénekeli az „Fel torreádor” helyett az „Által mennék én a Tiszán” kezdetű dalt. Kijáratnál mosolygó-nevető arcokat lehet látni. Így van ez, nem süt a nap, de az arcokon mégis nyár van. A pisztráng-tenyésztő telepén sem tolongnak a vendégek, mi viszont a hangulatunkkal betöltjük a teret. Tágra nyílt szemmel és szájjal csodáljuk úgy az apró ivadékokat, mint a fél méter körüli anyákat. Nekünk ritkán látható érdekesség számba ment. Hívjuk a társat is, nézze, meg amit mi már látunk, újdonságként beszélünk róla, mert tudjuk, még hónapokig csodálattal emlegetjük a számunkra felejthetetlen élményt.

Tóth Ferenc

Gyerekszaj: Öcsike

Kis szomszédom, Öcsike-kezdő óvodás és melleleg gyönyörű kisfiú- imádja a kapucsengőt.

A nyár folyamán többször is becsengetett, ájtott „szomszédolni”. Azóta telt-múlt az idő, öreg kapucsengőnk kivénhedt szerkentyűvé változott, nagyon be van „rekedve”. Inkább harákol, mint cseng: az ember nem hallja, csak sejti hogy valaki jelez az ajtóban. A minap kis

szomszédom meglátogatott. Sokáig csengetett, mire eljutott a tudatomig, hogy alighanem nálunk szól a csengő.

Öcsikét beengedtem, és elmondtam neki, hogy látod, Öcsike nem szól a csengő rendszeren, mert megöregedett és elpusztult.

Mire Öcsike: „és mikor pusztul vissza???”

T.J-né

Tánc csoportunk a XI. Nemzetközi Bor és Pezsgőfesztiválon...

Szeptember 14-én a XI-ik Nemzetközi Bor és Pezsgőfesztivál keretén belül nagyszabású szüreti felvonulást rendezett a Magyar Szőlő és Borkultúra Közhasznú Társaság Budapesten.

Az ország összes borvidéke képviseltette magát. Felvonultak a különböző borrendek tagjai, a Magyar Sajtklub képviselői, a Borbarát Hölgyek Egyesületei.

A menet kb. 600 főből állt, a Vörösmarty térről indult és a Lánchídon, a Hunyady János úton át ért fel a Budai Várba.

A Tolnai Borvidékről községünk tánc csoportja kapott szíves meghívást erre a csodálatos rendezvényre. Több hétig készülődött a lelkes csapatunk, és eddigi szokásunkkal ellentétben a régi, hagyományos népviseletünkben vettünk részt az eseményen.

Szerencsére találtunk a faluban olyan segítőkész kedves néniket, akik ezt az elképzelésünket segítették valóra váltani. Gyönyörűbbnél gyönyörűbb, féltett ruhák, pillék kerültek elő a szekrényekből. Fáradtságot nem ismervé készítették az alsószoknyákat a nagy napra. Mi pedig hetente több alkalommal próbáltunk.

A 16 felvonulót elkísérte 5 asszony a fővárosba, hiszen ott

öltöttük magunkra a szép ruháinkat. Természetesen külön erre az alkalomra szórólapokat készítettünk községünkről, amiket az érdeklődők között osztottunk szét.

Nagyon izgultunk a fellépésünk előtt, mivel ekkora közönségnek, ilyen csodálatos helyszínen még sohasem táncoltunk. De újra csak azt tapasztalhattuk meg, amit általában a vidéki fellépéseink alkalmából mindig érzünk: nagyon nagy szeretettel fogadtak bennünket! A népviseletünk miatt rengeteg dicsérő mondatot hallottunk, több száz fénykép készült rólunk /ez nem túlzás!/. Így eljutott kis falunk híre Kanadába, az USA-ba, Ukrajnába, Japánba, Franciaországba. Nagyon jó érzés volt ezt hallani, látni. Mindenki elfelejtette a készülődés gondjait, megérte dolgoznunk, a siker mindenért kárpótolt bennünket.

Örültünk, hogy Pincehelyről csak szép emlékekkel tértek haza a fesztivál nézői.

Ezúton köszönjük meg a segítséget az alábbi személyeknek:

- **Ács Józsefné**
- **Jankó Istvánné**
- **Kupi Istvánné**
- **Németh Józsefné**
- **Benkó Jánosné**
- **Szentgyörgyi Józsefné**
- **Ambrus Mária**
- **M. Horváth Józsefné**
- **Sandi Józsefné**
- **Wikrácz Henrikné**
- **Béndek Istvánné**
- **Zsiga Józsefné**
- **Hegedűs Józsefné**
- **Fotyék Józsefné**
- **Bakonyi Lajosné**

Sóhajda Mónika

Felhívások – Reklámok – Közlemények és, ami esetleg kimaradt!:

(A szerkesztőség nem őrzi meg, és nem küld vissza kéziratokat, cikket. Az újságban megjelent cikkek tartalmáért a szerkesztőség nem vállal felelőséget.)

Anyakönyvi hírek:

Születések:

- Kovács Gábor
- Papp Mercedes

Házasságkötés:

- Kuvik Zoltán – Pál-Kovács Éva

Halálosetek:

- Kovács Jánosné sz. Nyirati Etel
- Horváth László
- Reith János
- Fülöp Dezső

Önkormányzati Választások 2002. október 20.

Értesítjük a község lakosságát, hogy az Önkormányzati választás október 20-án vasárnap délelőtt 6-órától délután 19-óráig fog lezajlani!

Minden szavazó polgárt kérünk arra, hogy éljen alkotmányos jogával, és adja le szavazatát. Eltérően a parlamenti képviselői választásoktól ez az Önkormányzati választás egyfordulós, tehát az október 20-án leadott szavazatok alapján áll fel az új testület, az új polgármester vezetésével, az Önök akarata szerint.

Köszönet...

Tisztelt Választópolgárok!

Köszönettel tartozom mindazoknak, akik bizalmukkal megtiszteltek és kopogtató céduláikat eljuttatták hozzám.

Október 20-án a „Pincehelyért” Egyesület (12) listáján indulok megyei képviselő jelöltként.

Megválasztásom esetén igyekezni fogok méltó módon képviselni Tolna megye lakosságának érdekeit, elsősorban egészségügyi és szociális gondjaik megoldását szorgalmazni.

Kérem a választás napján szavazzanak a „Pincehelyért” Egyesület listájára, rám!

Köszönettel és tisztelettel:
Dr. Schilli Antal

SUZUKI BARTA

web: www.suzukibarta.hu

10% ELŐLEG + 10% KEDVEZMÉNY, MÉG 8 NAPIG...

...vagy a készlet erejéig! Havi törlesztés csak 26.000 Ft!

2 db Suzuki Wagon R' szenzációs kedvezménnyel!

3 db Suzuki Sedan GLX fantasztikus áron!

Használt autók akciós áron, részletre is, alacsony kamatokkal, garanciával!

Villamosenergia-ipari, egészségügyi dolgozóknak, célcsoportoknak és flottavásárlóknak **egyedi kedvezmények!**

Mozgáskorlátozott-utalványt beszámítása!

Szervizajánlatunk:

garanciális és garanciaidőn túli javítások, karosszéria-javítás, fényezés, kárfelvétel, biztosítási ügyintézés, eredetvizsgálat

Keressen, hívjon minket, a legjobb ajánlatot biztosan tőlünk kapja!

SUZUKI BARTA SZEKSZÁRD

SZEKSZÁRD, Selyem út 3.
Telefon: 74/415-611, 74/511-989,
74/528-911 Fax: 74/528-910
E-mail: sszekszard@enternet.hu

SUZUKI BARTA PAKS

PAKS, Tolnai út 17. Telefon: 75/519-060,
20/96-13-499. Fax: 75/519-068
6-os főút melletti telephely tel.: 75/413-938
E-mail: bartaauto2000@axelero.hu